കാലത്തിന്നാവശ്യം ഉമ്മു അമ്മാറമാരെയാണ്

(2007 ജൂലൈ 28 –ന് 41 –ാമത് യു.കെ. ജൽസയിൽ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് സ്ത്രീകളോട് ചെയ്ത പ്രസംഗം)

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

പുരുഷന്മാർക്ക് നന്മയിലും ഭക്തിയിലും വളർന്നുയരാൻ സൗഭാഗ്യം നല്കിയതുപോലെ അഹ്മദീ സ്ത്രീകൾക്കും നന്മയിൽ പദമൂന്നാനും ഭക്തിയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാനും അവസരം നല്കിയിരിക്കുന്നു എന്നത് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ ജമാഅത്തിനോടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യമാണ്. സ്ത്രീകൾ ഇത്തരം രംഗങ്ങളിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവെന്നുമാത്രമല്ല, ചില രംഗത്ത് പുരുഷന്മാരേക്കാൾ കൂടുതൽ ത്യാഗങ്ങൾ വരിക്കുകയും ഉയർന്നനില സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞുകടന്ന മഹാത്മാക്കളുടെ കാല്പാടുകളിലൂടെ നടന്ന് അവർ കാഴ്ചവെച്ച മാതൃകകൾ തങ്കലിപികളാൽ രേഖപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു.

നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന മുസ്‌ലിംസ്ത്രീകൾ ജീവിച്ചുകാണിച്ച ഉദാഹരണങ്ങൾ നമുക്കെന്നും വഴികാട്ടിയാണ്. ഞാനോതിയ വചനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ വചനം അൻകബൂത്ത് എന്ന അധ്യായത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. അതിന്റെ തർജമ ഇപ്രകാരമാണ്.

നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നവരാരോ അവരെ തീർച്ചയായും നാം നമ്മുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നയിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയാകുന്നു (24:70).

ഇതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജിഹാദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ ചുരുക്കം. ജിഹാദിന്റെ ബന്ധം വെറും വാളുമായിട്ടല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനും തൃപ്തിക്കും വേണ്ടി കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ വഴികാട്ടുന്നു. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ത്യാഗം ചെയ്തും, അവന്റേയും അവന്റെ റസൂലിന്റേയും കല്പനകളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചും മാത്രമേ അവന്റെ തൃപ്തിയും അവനിലേക്കുള്ള വഴിയും സ്വായത്തമാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഇന്ന് ഓരോ അഹ്മദിയും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാനായിട്ട് ജിഹാദ് ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഇന്ന് അഹ്മദിസ്ത്രീകൾ, അവന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നവരാണ്. ദീനിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ ഒരുപ്രകാരത്തിലും പിന്നിലല്ല.

ഹജ്ജ് എന്ന അധ്യായത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഭയന്നുവിറക്കുന്നതാണ്. തങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന വിപത്തുകളിൽ സഹനം കൈക്കൊള്ളുന്നവരും നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവരുമാണവർ. നാം അവർക്ക് നല്കിയതിൽനിന്ന് അവർ ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു” (22:36).

ഞാനിപ്പോൾ പാരായണം ചെയ്ത വചനത്തിനു മുമ്പേയുള്ള വചനത്തിൽ വിനയം കൈക്കൊള്ളുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു സുവാർത്ത അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്നവർക്ക് ഇങ്ങനേയും സുവാർത്ത നല്കിയിട്ടുണ്ട്. പറഞ്ഞു: ഇവരുടെ ഹൃദയമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ എല്ലാത്തരം അക്രമങ്ങളും ഇവർ സഹിക്കുന്നു. ഈ സുവിശേഷം നല്കപ്പെട്ടവർ, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരവും കൃത്യസമയത്ത് അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നവരും നാലാമതായി പറഞ്ഞത് അക്കൂട്ടർ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ ചെലവഴിക്കുന്ന

വരുമാണെന്നാണ്. മതപരമായി എന്തെങ്കിലും ആവശ്യം നേരിട്ടാൽ കൈയയച്ച് ഇവർ ചെലവഴിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിച്ച് കൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ, അവിടേയും മടികൂടാതെ ചെലവഴിക്കുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ ദീനിനോടും സമസൃഷ്ടികളോടുമുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നു. ഇക്കൂട്ടർക്കാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുമെന്ന സുവാർത്ത ലഭിക്കുന്നത്.

ഞാനോതിയ മൂന്നാമത്തെ വചനം ബഖറ എന്ന അധ്യായത്തിലേതാണ്. ഇതിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ച് ‘മരിച്ചവർ’ എന്നു നിങ്ങൾ പറയരുത്. അല്ല. അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ്. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അത് ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നുമാത്രം (2:155). അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചും ദൃഢചിത്തത കാണിച്ചുംകൊണ്ട് വധിക്കപ്പെടുന്നതുപോലും അവർ കാര്യമാക്കുകയില്ല. ഇങ്ങനെ ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ചവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ മരിച്ചവരല്ല. അവർ മരിച്ചുപോയിട്ടില്ല. അവർ ഒരു പരലോക ജീവിതം പ്രാപിക്കുന്നവരാണ്. അവിടെ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച് അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നവകാശികളാകും. തന്റെ ജീവിതവും തന്റെ മരണവും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയാണെന്ന ബോധം ഏതൊരു ജനതയിലാണോ ഉണ്ടാകുന്നത്, ആ ജനത മരിക്കാറില്ല. മറിച്ച്, അതിലെ ഓരോരുത്തരുടേയും ത്യാഗം ആയിരക്കണക്കിന് ത്യാഗങ്ങൾക്ക് ജന്മം നല്കുന്നു. ഈ ദൃശ്യം നമ്മൾ നബി(സ)ന്റെ കാലത്ത് സ്ത്രീ സ്വഹാബാക്കളിൽ കണ്ടതാണ്. ഈ ദൃശ്യം ഇക്കാലത്ത് മസീഹ് മഹ്ദിയെ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസിനികളിലും കാണുന്നു. കണ്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഞാൻ ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് കുറച്ചു സംഭവങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിക ചരിത്രത്തിൽനിന്നും, അവസാനകാലത്ത് രൂപംകൊണ്ട ജമാഅത്തിൽ ചേർന്നവരുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നുമെടുത്തിട്ടുള്ളതാണത്. ഈ മാതൃകകൾ നമുക്കു വഴികാട്ടിയാകുമെന്നതിനോടൊപ്പം ആ ത്യാഗങ്ങൾ വരിച്ച മഹത്തുക്കൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള പ്രചോദനവും നമുക്കു നല്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് ഇന്നും ത്യാഗങ്ങൾ വരിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ബോധം അത് നമുക്ക് നല്കും. ത്യാഗങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

ഹദ്റത്ത് ജുവയ്രിയ്യ (റ.ഹ)

ഹദ്റത്ത് ജുവയ്രിയ്യ (റ.ഹ)യെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു: “ഹദ്റത്ത് ജുവയ്രിയ്യ(റ.ഹ) ധർമ്മനിഷ്ഠമായ ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നത്. ഒരിക്കൽ അവർ പള്ളിയിൽ പോയി ദുആ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, നബി (സ) തിരുമേനി അതുകണ്ടുകൊണ്ട് കടന്നുപോയി. ഉച്ചയായപ്പോഴും അവരെ ആ നിലയിൽത്തന്നെ ആ മഹാത്മാവ് കണ്ടു.'' ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ വളരെ താൽപര്യത്തോടെ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീയായിരുന്നു അവർ. അവർ ആരാധനയിൽ എത്രമാത്രം ലയിച്ചിരുന്നുവെന്നുവെച്ചാൽ, രാവിലെ കഴിഞ്ഞ് ഉച്ചയാകുന്നതുപോലും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുസുലൈം(റ.ഹ)

ഉമ്മുസുലൈം(റ.ഹ) ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. ഇസ്‌ലാമിനോടുള്ള അവരുടെ സ്നേഹം അത്യധികമായിരുന്നു. അവരെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു, അവരുടെ ഭർത്താവ് ‘മാലിക്’ തന്റെ പൂർവ്വമതത്തിൽത്തന്നെ നില്ക്കാനാണ് ആഗ്രഹിച്ചത്. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുസുലൈം, മതം മാറാൻ തന്റെ ഭർത്താവിനെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ സ്പർദ്ധയുണ്ടായി. മാലിക് ദ്വേഷംപിടിച്ച് ശാമിലേക്കു പോയ്ക്കളഞ്ഞു. അവിടെവെച്ച് അയാൾ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉമ്മുസുലൈമിന്റെ ഗോത്രക്കാരനായ അബൂത്വൽഹ, നിക്കാഹ് കഴിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം അവരെ അറിയിച്ചു. അബൂത്വൽഹ ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിക്കാത്ത ആളായതുകൊണ്ട് ഉമ്മുസുലൈം അത് നിഷേധിച്ചു. അബൂത്വൽഹ ബഹുദൈവാരാധകനായതുകൊണ്ടാണ് ആ ബന്ധം ഉമ്മുസുലൈം ഇഷ്ടപ്പെടാതിരുന്നത്. എന്നല്ല താങ്കൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതായിരിക്കും തന്റെ ഹഖ്മഹർ എന്ന് ഉമ്മുസുലൈം അബൂത്വൽഹയെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇതായിരുന്നു അക്കൂട്ടരുടെ മാതൃക. അത് ഇന്നും നമുക്കു വഴികാട്ടുന്നു. ചിലയാളുകൾ ഇതൊന്നും വേണ്ടത്ര ഗൗനിക്കാറില്ല. അതുകൊണ്ടെന്ത് ചേതം എന്നാണ് അവർ ചിന്തിക്കുന്നത്. ഒരു അഹ്മദി പെൺകുട്ടി എപ്പോഴും അഹ്മദിയാണെന്ന ബോധമുള്ളവളായിരിക്കണം. തന്റെ വിവാഹബന്ധം വെളിയിലെവിടെയെങ്കിലും ഉറച്ചാൽ, തന്റെ വരുംതലമുറ നശിക്കാനിടയുണ്ടെന്നും തന്റെ മതത്തെ അത് ദോഷമായി ബാധിക്കുമെന്നും അവൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം അന്യമതക്കാരുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ അവർക്ക് വിധേയരായി ജീവിക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ട് ഉമ്മുസുലൈമിന്റെ ജീവിതമാതൃക ഇന്നും നമുക്ക് വഴികാട്ടിയാണ്.

ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുഹബീബ(റ.ഹ)

മതാഭിമാനത്തിന്റെ ഒരു സംഭവം പറയാം. ഉമ്മുൽ മുഅ്മിനീൻ ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുഹബീബ(റ.ഹ)യുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണിത്. ഇമാം സഹ്രി നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ അബൂസുഫ്‌യാൻ മദീനയിൽ വന്നു. ഹുദയ്ബിയ്യ സന്ധിയുടെ കാലാവധി നീട്ടിക്കിട്ടാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ മകൾ ഉമ്മു ഹബീബയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അദ്ദേഹം നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ കിടക്കയിൽ ഇരിക്കാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ ഉമ്മുഹബീബ(റ.ഹ) ആ കിടക്ക മടക്കിവെച്ചു. അപ്പോൾ അബൂസുഫ്‌യാൻ ചോദിച്ചു: മകളേ, എന്നേക്കാൾ വലുതാണോ നിനക്കീ കിടക്ക. അതിലിരിക്കാൻ ഞാനർഹനല്ലെന്ന് നീ കരുതുന്നുവോ? അപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുഹബീബ(റ.ഹ)

പറഞ്ഞു: ''ഈ കിടക്ക നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പരിശുദ്ധമായ കിടക്കയാണ്. അങ്ങ് ബഹുദൈവാരാധകനായ അശുദ്ധനാണ്. എന്റെ ബാപ്പയാണെന്നത് ശരി. പക്ഷേ, ഈ കിടക്കയിലിരിക്കാനുള്ള യോഗ്യത അങ്ങയ്ക്കില്ല.''

ഹദ്റത്ത് അസ്മാ ബിൻത് അബൂബക്കർ(റ.ഹ)

എങ്ങനെയാണ് സ്വഹാബിയാത്ത് ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചിരുന്നത്? ഹദ്റത്ത് അസ്മാ ബിൻത് അബൂബക്കർ(റ.ഹ) പറയുന്നു. നബികരീം(സ)ഉം ഹദ്റത്ത് അബൂബക്കർ(റ)ഉം ഹിജ്റ പോയതിനുശേഷം ഒരു ഖുറയ്ശീ സംഘം ഞങ്ങളുടെയടുക്കൽ വന്നു. അവരിൽ അബൂജഹ്ലും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ, ഞാൻ അവരുടെയടുത്തേക്ക് വന്നു. നിന്റെ ബാപ്പ അബൂബക്കർ എവിടെയെന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. എനിക്കറിയില്ലെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഹദ്റത്ത് അസ്മാ(റ.ഹ) പറയുന്നു: ദുഷ്ടനും വൃത്തികെട്ടവനുമായ അബൂജഹ്ൽ, എന്റെ കരണത്ത് ആഞ്ഞടിച്ചു. ആ അടിയുടെ ആഘാതത്താൽ എന്റെ കമ്മൽ തെറിച്ചുപോയി. പിന്നീടുണ്ടായ കഠിനമായ വിഷമങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ഇതെല്ലാം അവർ സഹിച്ച ചെറിയ ചെറിയ വിഷമങ്ങളായിരുന്നു.

ഹദ്റത്ത് ലുബീന(റ.ഹ)

ഖുറയ്ശീ ഗോത്രത്തിലെ ബനുഅദിയ്യിന്റെ ഒരു ശാഖയായ ബനിമുഅ്മലിലെ ഒരു അടിമസ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പേര് ലുബീന എന്നായിരുന്നു. നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ നുബൂവ്വത്ത് വാദത്തിനു രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞ് അവർക്ക് ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കാൻ ഭാഗ്യം കിട്ടി. ഹദ്റത്ത് ഉമർ ബിൻ ഖത്ത്വാബ് (റ.ഹു), ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ ലുബീന വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച കാരണത്താൽ അവരെ അദ്ദേഹം മർദ്ദിച്ചിരുന്നു. മർദ്ദിച്ചു ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ ക്ഷീണിച്ചതുകൊണ്ടാണ് നിന്നെ ഇപ്പോൾ വിടുന്നതെന്ന് പറയുകയും, ഈ പുതിയമതം ഉപേക്ഷിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞ് വീണ്ടും മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇത് നിത്യസംഭവമായിരുന്നു. മർദ്ദനമേല്ക്കുമ്പോഴെല്ലാം ലുബീന മറുപടി പറയും: ''ഒരിക്കലും ഞാനിതുപേക്ഷിക്കുകയില്ല. എത്ര വേണമെങ്കിലും മർദ്ദിച്ചു കൊള്ളുക. നിങ്ങളെന്നോട് പെരുമാറുന്നതുപോലെ അല്ലാഹു നിങ്ങളോടും പെരുമാറട്ടെ." അവസാനം, ഹദ്റത്ത് അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ്(റ) അവരെ വിലക്കു വാങ്ങി മോചിപ്പിച്ചു.

ഹദ്റത്ത് സഫിയ്യാ(റ.ഹ)

ഹദ്റത്ത് സഫിയ്യാ(റ.ഹ) തന്റെ മകനായ സുബയ്റിനെ വളരെ നല്ലനിലയിൽ നോക്കിവളർത്തി. തന്റെ മകൻ വളർന്ന് ധൈര്യവാനായ യോദ്ധാവാകണമെന്നത് അവരുടെ ആഗ്രഹമായിരുന്നു. അക്കാരണത്താൽ സുബയ്റിനെക്കൊണ്ട് അവർ കഠിനമായ ജോലികൾ ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. വഖ്ഫെനൗ കുട്ടികളുടെ ഉമ്മമാർക്ക് ഈ മാതൃക വഴികാട്ടിയാണ്. അനുവദനീയമല്ലാത്ത ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊടുത്ത് തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ പുന്നാരിച്ച് അവർക്കെന്തും അധ്വാനിക്കാതെ കിട്ടുന്ന ശീലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പകരം അവരിൽ കഠിനാധ്വാനശീലം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ശിക്ഷണമാണ് വാഖ്ഫെനൗ കുട്ടികൾക്ക് നിങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടത്. എങ്കിലേ കർമ്മരംഗത്തെത്തുമ്പോൾ ഓരോ പരീക്ഷണത്തിന്റേയും ബുദ്ധിമുട്ടിന്റേയും നേരത്ത് പാറപോലെ ഉറച്ചുനില്ക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ. എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടും വിപത്തും കാണുമ്പോൾ അവർ ബലഹീനതയിലേക്ക് ചാഞ്ഞുപോകുന്നവരാകാൻ പാടില്ല.

ഹദ്റത്ത് സഫിയ്യാ(റ.ഹ)യെക്കുറിച്ച് വന്നിരിക്കുന്നു. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പരാജയം സംഭവിച്ചപ്പോൾ, സഫിയ്യാ(റ.ഹ) മദീനയിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. സ്വഹാബാക്കളോട് വളരെ വേദനയോടെ അവർ ചോദിച്ചു. നബി(സ) തിരുമേനിയെ വിട്ടുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പോന്നോ?

അവർ അടുത്തുവരുന്നത് കണ്ടതോടെ നബി(സ) ഹദ്റത്ത് സുബയ്റിനെ വിളിച്ച് ഹംസയുടെ ജഡം അവരെ കാണിക്കണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു. ഹദ്റത്ത് സുബയ്ർ(റ) നബി(സ)ന്റെ സന്ദേശം അവരെ അറിയിച്ചു. അതു കേട്ടപ്പോൾ സഫിയ്യാ(റ.ഹ) പറഞ്ഞു: എന്റെ സഹോദരന്റെ ചേതനയറ്റ ശരീരത്തോട് അവർ കാണിച്ച ക്രൂരത ഞാൻ കേട്ടുകഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിൽ ഇത് വലിയൊരു ത്യാഗമൊന്നുമല്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ ദുഃഖിക്കുമെന്നും എനിക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും ധരിക്കണ്ട. അങ്ങനെ നബി(സ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മയ്യിത്ത് കാണാൻ അവർക്ക് സമ്മതം കൊടുത്തു. അവർ മയ്യിത്തിന്റെയടുക്കൽ ഇരുന്നു. തന്റെ സഹോദരന്റെ ശരീരം കഷണം കഷണമായി ചിതറിക്കിടക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. പക്ഷേ, ഇന്നാലില്ലാഹി വ ഇന്നാ ഇലയ്ഹി റാജിഊൻ എന്ന് ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് നിശ്ശബ്ദയായി ദുആയിൽ മുഴുകി.

ക്ഷമയുടെ മാതൃക

ബനീദീനാറിലെ ഒരു അൻസ്വാരീ സ്ത്രീക്ക് നബി (സ) തിരുമേനിയോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം കാണുക. ഇസ്മാഈൽ ബിൻ മുഹമ്മദ്ബിൻ സഅ്ദ് ബിൻ അബീവഖാസ്(റ) പറയുന്നു: നബി(സ) തിരുമേനി ഉഹ്ദിൽനിന്ന് മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ബനൂദീനാറിലെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ അടുത്തൂടെ കടന്നുപോയി. അവരുടെ ഭർത്താവും സഹോദരനും പിതാവും ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ നബി(സ)യോടൊപ്പം പങ്കെടുക്കുകയും ശഹീദാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വഹാബത്ത് അവരുടെ ദേഹവിയോഗത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ, നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ അവസ്ഥയെന്താണെന്നാണ് അവർ അന്വേഷിച്ചത്. ഒരു സ്വഹാബി പറഞ്ഞു, ഇന്നയാളുടെ ഉമ്മാ! നബി (സ)ന് വിശേഷമൊന്നുമില്ല. നല്ലനിലയിൽ തന്നെയാണ്. അൽഹംദുലില്ലാഹ്. നിങ്ങൾ കേൾക്കാനിഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽതന്നെയാണ് നബി(സ).

അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, എനിക്കൊന്ന് കാണിച്ചു തരിക, ഞാൻ നബി(സ)യെ നേരിൽ കാണട്ടെ. നിവേദകൻ പറയുന്നു. അതുകേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നസ്ഥലത്ത് നബി(സ) ഉണ്ടെന്ന് അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ നബി (സ)യെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ***കുല്ലുമുസീബത്തിൻ ബഅ്ദക്ക ജദൻ*** അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അങ്ങ് സൗഖ്യത്തിലാണെങ്കിൽ, പിന്നെ എല്ലാ വിപത്തുകളും എനിക്ക് നിസ്സാരമാണ്.

ഹദ്റത്ത് മുസ്ലിഹ് മൗഊദ്(റ) ഈ ചരിത്രസംഭവത്തിന്റെ ഒരുവശം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതുന്നു: നബി(സ) തിരുമേനി ഉഹ്ദ് മൈതാനത്തുനിന്ന് തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, മദീനയിലെ കുട്ടികളും സ്ത്രീകളും നബി(സ)യെ സ്വീകരിക്കാൻ അടുത്തുവന്നു. റസൂൽ കരീം(സ)ന്റെ ഒട്ടകത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ, ആരംഭകാലത്തുതന്നെ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചയാളും ധീരനുമായ അൻസ്വാരീസ്വഹാബി സഅ്ദ് ബിൻ മആദ് പിടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അന്തസ്സോടുകൂടി അദ്ദേഹം മുമ്പേ മുമ്പേ നടക്കുകയായിരുന്നു. പട്ടണത്തിന്നടുത്തെത്തിയപ്പോൾ തന്റെ വൃദ്ധയായ ഉമ്മയെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. അവരുടെ കാഴ്ച വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിരുന്നു. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ അവരുടെ ഒരു മകനും വധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരും സ്ത്രീകളുടെ മുൻനിരയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നബി(സ) തിരുമേനി എവിടെയെന്ന് നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ മകൻ സഅ്ദ്ബിൻ മആദ് മനസ്സിലാക്കിയത്, തന്റെ മാതാവ് മകനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കുന്നുണ്ടാകുമെന്നാണ്. നബി(സ) തിരുമേനിയെ നോക്കിക്കൊണ്ട് 'അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ' എന്തെങ്കിലും പറയാൻ അപേക്ഷിച്ചു. 'നിങ്ങളുടെ മകൻ ഈ യുദ്ധത്തിൽ ശഹീദായതിൽ എനിക്ക് വളരെ ദുഃഖമുണ്ടെ'ന്ന് നബി(സ) അവരോട് പറഞ്ഞു. വൃദ്ധയ്ക്ക് കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പറയാം. അതുകൊണ്ട് നബി(സ)യുടെ മുഖം കാണാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവർ അവിടെയും ഇവിടെയും തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം അവരുടെ കാഴ്ചകുറഞ്ഞ ദൃഷ്ടി നബി(സ)യുടെ മുഖത്ത് പതിച്ചു. നബിയുടെയടുക്കൽ വന്നിട്ടു അവർ പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ(സ) ഞാൻ അങ്ങയെ സമാധാനത്തോടെ കണ്ടപ്പോൾ, ഞാനെന്റെ വിപത്തിനെ പുഴുങ്ങിത്തിന്നുവെന്ന് അങ്ങ് മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക.''

ഹദ്റത്ത് ഫാത്വിമ(റ.ഹ)

ഒരിക്കൽ നബി(സ) തിരുമേനി ഹദ്റത്ത് ഫാത്വിമത്തുസ്സുഹ്റായുടെ വീട്ടിൽ പോയി. സയ്യിദത്തുന്നിസാഅ്, ഒട്ടകത്തിന്റെ തൊലികൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അത് വളരെ തടിച്ച വസ്ത്രമായിരുന്നു. 13 കണ്ടംവെച്ച് തുന്നിച്ചേർത്ത ഉടുപ്പായിരുന്നു അത്.

(ഇന്ന് നമ്മൾ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദി കാണിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു നമുക്കിന്ന് ഏറ്റവും ഉന്നതമായ വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ സൗകര്യം ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നു) ഫാത്വിമ(റ.ഹ) മാവ് കുഴയ്ക്കുകയും ദിക്ർ ചൊല്ലുകയുമായിരുന്നു. ഈ കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. പറഞ്ഞു: "ഫാത്വിമാ, ലോകത്തിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ക്ഷമയോടുകൂടി തരണം ചെയ്യുക. പരലോകത്തെ അനശ്വരമായ സന്തോഷം കാത്തിരിക്കുക. അല്ലാഹു നിനക്ക് നല്ലപ്രതിഫലം നല്കും."

ഭർത്താക്കന്മാരോട് അത്യാവശ്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാര്യമാർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നല്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം.

ഒരിക്കൽ ഹദ്റത്ത് അലി മുർത്തളാ(റ) വീട്ടിൽ വന്നു. കഴിക്കാൻ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്ന് ഭാര്യയോട് ചോദിച്ചു. ഹദ്റത്ത് ഫാത്വിമ(റ.ഹ) പറഞ്ഞു. വീട്ടിൽ യവത്തിന്റെ ഒരു മണിപോലും ഇല്ലാതായിട്ട് ഇന്ന് മൂന്ന് ദിവസമായിരിക്കുന്നു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് അലി(റ) പറഞ്ഞു: ഫാത്വിമാ! എന്നോടെന്തുകൊണ്ട് നീ അത് പറഞ്ഞില്ല? ഞാനെന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ലേ? ഹദ്റത്ത് ഫാത്വിമ(റ.ഹ) പറഞ്ഞു: എന്നെ നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ എന്റെ ഉപ്പ എന്നോട്, 'ഞാനെന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ട് അങ്ങയെ നാണംകെടുത്തരുത്' എന്ന് ഉപദേശിച്ചിരുന്നു.

ഞാനെന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ചെയ്തുതരാനോ എന്റെ ആഗ്രഹം പൂർത്തിയാക്കാനോ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അങ്ങയ്ക്കത് നാണക്കേടാകും. അപ്പോൾ കടം വാങ്ങി പൂർത്തിയാക്കാൻ ശ്രമിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് അങ്ങ് അസ്വസ്ഥനാകും."

ഈ മാതൃക ഓരോ സ്ത്രീയ്ക്കും വഴികാട്ടിയാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ഭർത്താക്കന്മാരോടു, അനാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക്.

ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുശരീഫ്(റ.ഹ)

അല്ലാമ ഇബ്നു സഅ്ദ് ത്വബഖാത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുശരീഫ്(റ.ഹ) ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ബഹുദൈവാരാധകരായ അവരുടെ ബന്ധുക്കൾ അവരെ വെയിലത്ത് നിറുത്തുമായിരുന്നു. കൂടുതൽ ചൂടേറ്റ് ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നതിനായി റൊട്ടിയോടൊപ്പം തേനും കൊടുത്തിരുന്നു. കുടിക്കാൻ വെള്ളമൊട്ടു കൊടുത്തിരുന്നുമില്ല. ഇങ്ങനെ മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബിംബാരാധകർ, 'നീ സ്വീകരിച്ച മതം ഉപേക്ഷിക്കാൻ' അവരോട് പറഞ്ഞു. മൂന്നു രാപ്പകൽ പട്ടിണിയിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് തികച്ചും ക്ഷീണിതയായിരുന്നു അവർ. ബിംബാരാധകർ പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ അവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അവർ ആകാശത്തേക്ക് ചൂണ്ടിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ, തൗഹീദ് നിഷേധിക്കാനാണ് പറയുന്നതെന്ന് ഉമ്മുശരീഫ്(റ.ഹ) മനസ്സിലാക്കി. ഉടനെ അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവാണ! ഞാൻ എന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുകയാണ്.

ഇവർ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച് അടങ്ങിയിരിക്കുകയായിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, ഇവരെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്, അങ്ങേ

യറ്റം വിനയത്തോടെ ഖുറയ്ശീ സ്ത്രീകളേയും സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ്. അല്ലാഹു അവന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാൻ അവരെ ഏല്പിച്ച ജോലിയിൽ വിഘ്നം സൃഷ്ടിക്കാൻ അവർക്ക് നേരിടേണ്ടിവന്ന അക്രമങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു ഉബയ്സ്(റ.ഹ)

ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു ഉബയ്സ്(റ.ഹ)യെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. അവർ ഒരു അടിമസ്ത്രീയും ആദ്യകാല വിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ച കാരണത്താൽ മക്കയിലെ മുശ്രിക്കീങ്ങളുടെ നേതാവായ അസ്വദ് ബിൻ അബ്ദി ഔസ് അവരുടെമേൽ അതിരില്ലാത്ത അക്രമം ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർ ഇസ്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. ഹദ്റത്ത് അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ്(റ) ആണ് അവരെ വിലക്കുവാങ്ങി മോചിപ്പിച്ചത്.

ഹദ്റത്ത് സമിയ്യാ(റ.ഹ)

ഹദ്റത്ത് സമിയ്യാ ഉമ്മി അമ്മാർ ബിൻ യാസിറിന്റെ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച സംഭവമാണ് ഇനി പറയുന്നത്. ഇസ്ലാംമത വിശ്വാസികളിൽ ഏഴാമത്തെ വിശ്വാസിയായിരുന്നു ഹദ്റത്ത് സമിയ്യ(റ.ഹ). ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം കുറച്ചുകാലം സമാധാനമായി ജീവിച്ചുവെങ്കിലും, പെട്ടെന്നാണ് ഖുറയ്ശികളുടെ ഉപദ്രവം തുടങ്ങിയത്. അത് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേപോയി. ഏത് മുസൽമാനേയും എവിടെവെച്ച് ആര് കണ്ടാലും പലരീതിയിലും ഉപദ്രവിക്കുമായിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ഹദ്റത്ത് സമിയ്യാ(റ.ഹ)യെ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കാൻ ബന്ധുക്കൾ നിർബന്ധിച്ചു. പക്ഷേ, അവർ തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ചുനിന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി, ബിംബാരാധകർ അവരെ ഇരുമ്പുച്ചട്ട അണിയിച്ച് വെന്തുപൊള്ളുന്ന വെയിലത്ത് നിറുത്തുമായിരുന്നു. നബി(സ) അതിലൂടെ പോകുമ്പോൾ ഈ അവസ്ഥകണ്ട് പറയും: യാസിറിന്റെ കുടുംബമേ, ക്ഷമിക്കുക. ഇതിനുപകരം നിങ്ങൾക്കായി സ്വർഗ്ഗമുണ്ട്. അബൂജഹ്ൽ ഒരു ദിവസം കുന്തംകൊണ്ട് കുത്തി സമിയ്യായെ ശഹീദാക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ഹദ്റത്ത് ഫാത്വിമ ബിൻത് ഖത്ത്വാബ്(റ.ഹ)

ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യകാലത്ത് നടന്ന സംഭവമാണിത്. ഹദ്റത്ത് ഫാത്വിമ ബിൻത് ഖത്ത്വാബ്(റ.ഹ)യെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. അവർ തന്റെ ഭർത്താവായ സഈദ് ബിൻ സയ്ദിനോടൊപ്പം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. കുറച്ചുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ സഹോദരൻ അതായത്, ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ) മുസ്ലിമായി. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ സഹോദരി മുഖേനയാണ് ഉമർ(റ) ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചത്. വളരെ പ്രസിദ്ധമായ സംഭവമാണിത്. ഹദ്റത്ത് ഹംസ(റ) ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ) നബി(സ) തിരുമേനിയെ വധിക്കുക എന്ന ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ പുറപ്പെട്ടു. വഴിയിൽവെച്ച് ഒരു സ്വഹാബിയെ ഉമർ കണ്ടുമുട്ടി. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ച് മുഹമ്മദിന്റെ മതം സ്വീകരിച്ചോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് ഉമർ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതെ, ഞാൻ മുഹമ്മദിന്റെ മതം സ്വീകരിച്ചു. എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, നിന്റെ വീട്ടിലെ വിശേഷംകൂടി അറിയുക. നിന്റെ സഹോദരിയും അളിയനും മുഹമ്മദ്(സ)ന്റെ മതം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഉമർ നേരെ സഹോദരിയുടെ വീട്ടിലെത്തി. ഫാത്വിമ കതകടച്ച് അകത്തിരുന്ന് ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഉമറിന്റെ കാലടി ശബ്ദം കേട്ട് പാരായണം നിറുത്തി. ഖുർആന്റെ പേജുകൾ മറച്ചുവെച്ചു. പക്ഷേ, ശബ്ദം ഉമറിന്റെ ചെവിയിൽ പതിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്താണ് ഓതിയതെന്ന് ഉമർ ചോദിച്ചു. ഒന്നുമില്ലെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മുർത്തദ്ദായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഞാൻ കേട്ടു. ഇതുംപറഞ്ഞ് അളിയനുമായി അടികൂടാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോളർ പിടിച്ചു. ഹദ്റത്ത് ഫാത്വിമ തന്റെ ഭർത്താവിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇടയ്ക്കു കയറി. അവരേയും ഉമർ അടിച്ചു. മുടി പിടിച്ച് താഴെയിട്ട് വലിച്ചു. അവരുടെ ശരീരം ചോരകൊണ്ട് പൊതിയുംവിധം മർദ്ദിച്ചു. മൂക്കിൽനിന്ന് രക്തം വന്നു, തുടങ്ങി പല നിവേദനങ്ങളും ഇതുസംബന്ധമായി വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്തായാലും ഉമറിന്റെ സഹോദരി ഫാത്വിമ ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു, ''ഉമറേ നിന്നെക്കൊണ്ട് കഴിയുന്നതൊക്കെ ചെയ്തുകൊള്ളുക. പക്ഷേ, ഇസ്ലാം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും പുറത്തുപോകുകയില്ല.'' ഈ വാക്കുകൾ ഹദ്റത്ത് ഉമറിന്റെ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ സ്വാധീനിച്ചു. സഹോദരിയെ സ്നേഹത്തോടെ അദ്ദേഹം നോക്കി. അവർക്ക് മുറിവേറ്റിരുന്നു. അതുകണ്ട് ഉമറിന്റെ മനസ്സലിഞ്ഞു. രക്തം ഒഴുകുന്നതുകണ്ട് കൂടുതൽ വിഷമമുണ്ടായി. നിങ്ങൾ ഓതിയിരുന്നത് എന്നേയും കേൾപ്പിക്കുക എന്ന് ഉമർ(റ) പറഞ്ഞു. ഹദ്റത്ത് ഫാത്വിമ(റ) ഖുർആന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മുന്നിൽകൊണ്ടുവച്ചു. ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ) അത് പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ ആദരയുക്തമായ ഒരു ഭയം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു വചനത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, ***അശ്ഹദു അല്ലായിലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് വ അശ്ഹദു അന്ന മുഹമ്മദർ റസൂലുല്ലാഹ്.***

ഹദ്റത്ത് സഫ്യ ബിൻത് അബ്ദുൽ മുത്തലിബ്(റ.ഹ)

ഹദ്റത്ത് സഫ്യാ ബിൻത് അബ്ദുൽ മുത്തലിബിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. ഉഹ്ദ് യുദ്ധാവസരത്തിലെന്നപോലെ ഖന്തഖ് യുദ്ധത്തിലും അവർ അങ്ങേയറ്റം സ്ഥിരചിത്തതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അൻസാറിന്റെ കോട്ടകളിൽ ഏറ്റവും ഭദ്രമായ കോട്ട ബനു ഖുറയ്ളക്കാർ താമസിക്കുന്ന പ്രദേശത്തോടടുത്തുള്ളതായിരുന്നു. അവിടുത്തെ സ്ത്രീകളുടേയും കുട്ടികളുടേയും സംരക്ഷണത്തിനായി ഹദ്റത്ത് ഹസ്സാൻ(റ)നെയാണ് നിയമിച്ചിരുന്നത്. ഇദ്ദേഹം ഒരു കവിയായിരുന്നു. മുസ്ലിംകളുടെ സകല ശക്തിയും മുഹമ്മദ്(സ) നോടൊപ്പമാണെന്നുകണ്ട യഹൂദികൾ സുരക്ഷിതമായി കണ്ടിരുന്ന കോട്ടയുടെനേരെ ആക്രമണം നട

ത്താൻ തക്കംപാർത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. രഹസ്യം ചോർത്തിയെടുക്കാനായി ഒരു യഹൂദി കോട്ടയുടെ കവാടത്തിലെത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ഹദ്റത്ത് സഫ്യാ(റ.ഹ) ഇതുകണ്ടപ്പോൾ ആ യഹൂദിയെ കൊല്ലാൻ ഹസ്സാനോട് പറഞ്ഞു. ഇല്ലെങ്കിൽ അയാൾ ശത്രുക്കൾക്ക് വിവരം നല്കും. മദീനയിലെ ആ ഭാഗം ബലഹീനമായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഹസ്സാൻ(റ) തന്റെ വിഷമം പ്രടിപ്പിച്ചു. ഹദ്റത്ത് സഫ്യ(റ) കൂടാരത്തിന്റെ ഒരു കാല് ഊരിയെടുത്ത് യഹൂദിയുടെ തല പൊട്ടുംവിധം ആഞ്ഞടിച്ചു. ഹദ്റത്ത് സഫ്യാ(റ) തിരിച്ചുവന്ന് ഹസ്സാനോടു പറഞ്ഞു, ''ഞാൻ അയാളെ അടിച്ചു, തല പൊട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അബോധാവസ്ഥയിലാണ്. താങ്കൾ പോയി അയാളെ കെട്ടിയിടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ തല മുറിച്ച് താഴേക്കിടുകയോ ചെയ്യുക. യഹൂദികൾ ഭയന്ന് അക്രമത്തിൽനിന്ന് പിന്മാറട്ടെ.'' അദ്ദേഹം നിഷേധിച്ച കാരണത്താൽ അവർക്കുതന്നെ ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ ഭാഗത്തൂടെ ആക്രമണം നടത്താൻ യഹൂദികൾക്ക് തന്റേടമുണ്ടായില്ല.

ഹദ്റത്ത് അനസ്(റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. ഉഹ്ദ് ദിവസം ആളുകൾ നബികരീം(സ)യിൽനിന്ന് കുറച്ചു അകന്നുപോയപ്പോൾ ഞാൻ ഹദ്റത്ത് ആയിശയേയും ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുസുലയ്മിനേയും കണ്ടു. അവർ രണ്ടു പേരും തങ്ങളുടെ കൈയിലേയും കാലിലേയും വസ്ത്രം മുകളിലേക്ക് ചുരുട്ടിവെച്ചിരുന്നു. ഞാൻ അവരുടെ കാല്പാദം കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വെള്ളം നിറച്ച തോൽപാത്രം ഏറ്റിക്കൊണ്ടുവന്ന് മുറിവേറ്റവരെ കുടിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. വെള്ളം തീർന്നാൽ വീണ്ടും പോയി കൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു. യുദ്ധദിനങ്ങളിൽ ഈ സ്ത്രീകൾ ഇങ്ങനെയാണ് സേവനം ചെയ്തിരുന്നത്.

ഹദ്റത്ത് ഖൻസ

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) പറയുന്നു: ഉമ്മയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ത്യാഗം കുട്ടികളാണ്. ഞാൻ അതിനും ഒരു സ്ത്രീയെ ഉദാഹരണമെന്നോണം സമർപ്പിക്കട്ടെ. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഇസ്‌ലാമിനെ കഠിനമായി നിഷേധിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. ഇറാനികളുമായിട്ടുള്ള ഒരു യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ശക്തമായ പരാജയമുണ്ടായി. അതകറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ വീണ്ടും ഒരുമിച്ചുകൂടി. ഇറാനികളുടെ പക്കൽ എല്ലാവിധ സംവിധാനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്ന കാരണത്താൽ അവരെ വിജയികളായി കാണാമായിരുന്നു. ആനപ്പടയുമായിട്ടുള്ള പോരാട്ടം മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പ്രയാസകരമായി. അവസാനദിവസത്തെ യുദ്ധത്തിൽ ഒരുപാട് സ്വഹാബിമാർ വധിക്കപ്പെട്ടു. അവസാനം മുസ്‌ലിംകൾ കൂടിയാലോചിച്ച്, അടുത്തദിവസം അന്തിമപോരാട്ടം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞ ആ സ്ത്രീയുടെ പേര് ഖൻസാ എന്നായിരുന്നു. അവർ വലിയ കവിയത്രിയും സാഹിത്യകാരിയുമായിരുന്നു. അവർക്ക് നാല് ആൺമക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ തന്റെ നാലു മക്കളേയും വിളിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു: എന്റെ മക്കളേ! എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരുപാട് കടപ്പാടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ചൂതാട്ടക്കാരനായിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ സഹോദരനിൽനിന്ന് നാല് പ്രാവശ്യം സ്വത്ത് വാങ്ങി അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തു. എന്നാൽ, നാലുപ്രാവശ്യവും അദ്ദേഹം ചൂതാട്ടത്തിൽ അത് നശിപ്പിച്ചു. (അതായത്, തന്റെ സ്വത്തു മാത്രമല്ല, സഹോദരന്റെ ഓഹരിയിലുള്ള സ്വത്തും വാങ്ങിക്കൊടുത്തു.) അദ്ദേഹം മരിച്ചിട്ടും ഞാൻ എന്റെ അഭിമാനം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. ഞാനിന്നുവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തെ ആശ്രയിച്ചിട്ടില്ല. വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് നിങ്ങളെ വളർത്തി. ഇതെല്ലാം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനിന്ന് നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്, 'ഒന്നുകിൽ നിങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ വിജയം വരിച്ചുവരണം, ഇല്ലെങ്കിൽ അവിടെ വധിക്കപ്പെടണം. പരാജിതരായിവന്ന് നിങ്ങളുടെ മുഖം എന്നെ കാണിക്കരുത്.'

ഈ യുദ്ധത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് ഓരോ മുസ്‌ലിമും, കളിമൈതാനത്ത് ഫുട്ബാൾ വലിച്ചെറിയുന്നതുപോലെ തങ്ങളുടെ ജീവനെ യുദ്ധമൈതാനത്തേക്ക് വലിച്ചെറിയുകയായിരുന്നു എന്നാണ്.

നട്ടുച്ചനേരത്ത്, പൊരിഞ്ഞ പോരാട്ടം നടക്കുമ്പോൾ, ഖൻസ വന്നു. ആ രണാങ്കണത്തിൽനിന്ന് സൈനികർക്ക് പുറത്തുവരിക എന്നത് ദുഷ്കരമായിരുന്നു. അവർ അവിടെനിന്ന് കൈകളുയർത്തി ദുആ ചെയ്തു. ''അല്ലാഹുവേ, ഞാനെന്റെ മക്കളെ ദീനിനായി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി നീ മാത്രമാണ് അവരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവൻ.'' അല്ലാഹുവിന്റെ അതിരറ്റ ഫള്ലുകൊണ്ട് യുദ്ധം വിജയിച്ചു. അവരുടെ മക്കളും ജീവനോടെ തിരിച്ചെത്തി.

ഹദ്റത്ത് ഹിന്ദ(റ.ഹ)

ഹിന്ദയുടെ ഭർത്താവായ അബൂസൂഫിയാൻ 20 വർഷംവരെ നബി(സ) തിരുമേനിയുമായി യുദ്ധം ചെയ്തയാളാണ്. മക്ക വിജയാവസരത്തിലാണ് മുസ്‌ലിമായത്. ഹിന്ദയും നബി(സ) തിരുമേനിയോട് പകവെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നു. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ ഹദ്റത്ത് ഹംസ(റ) ശഹീദായതിനുശേഷം അവർ തന്നെയാണ് ആ മഹാത്മാവിന്റെ ചെവിയും മൂക്കും ഛേദിപ്പിച്ചത്. ചില നിവേദനങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരൾ എടുത്തു കടിച്ച് ചവച്ചുവെന്നും വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ ഹദ്റത്ത് ഹംസ(റ) ശഹീദായി. ആ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പിന്നോട്ടു മാറേണ്ടിവന്നു. മുസ്‌ലിം ശുഹദാക്കളുടെ ജഡങ്ങൾ സത്യനിഷേധികളുടെ കരുണയിലും ദയയിലും ആയിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഹംസ(റ) ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയെ വധിച്ച കാരണത്താലാണ് ഹിന്ദ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജഡത്തിന്റെ ചെവിയും മൂക്കും ഛേദിച്ച് വികൃതമാക്കിയത്. അവർ ഇസ്‌ലാമിന്റേയും നബി(സ)യുടേയും ബദ്ധശത്രുക്കളായിരുന്നു. മക്കാവിജയത്തിനുശേഷം, അവരും അവ

രുടെ ഭർത്താവ് അബൂസുഫ്‌യാനും അവരുടെ മകൻ മുആവിയായും ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. പിന്നീട് അവർ ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി പോരാടി. ഇസ്‌ലാമിന് വളരെയധികം സേവനം ചെയ്തു. നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയശക്തിപ്രഭാവം അവരുടെ മുഖച്ഛായതന്നെ മാറ്റിമറിച്ചിരുന്നു.

അവർ പറയുന്നു: ഒരു യുദ്ധാവസരത്തിൽ ഹർക്കലിന്റെ സൈന്യവുമായിട്ട് ഘോരയുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. മുസ്‌ലിംകളുടെ അംഗസംഖ്യ ഏറ്റവും കൂടിയാൽ ആറായിരമായിരുന്നു. ശത്രുസൈന്യം പത്തുലക്ഷമായിരുന്നുവെന്ന് ചിലരും, ചിലർ മൂന്നോ നാലോ ലക്ഷമായിരുന്നുവെന്നും എഴുതീട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവ ചരിത്രകാരന്മാരും ഇത് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തായാലും മുസ്‌ലിംകളുടെ അംഗസംഖ്യയേക്കാൾ അഞ്ചാറ് ഇരട്ടി കൂടുതലായിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്ന് ശക്തമായ ആക്രമണം ഉണ്ടായപ്പോൾ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പിന്നാക്കം പോകേണ്ടിവന്നു. ഹിന്ദ അവരുടെ കൂടാരത്തിലിരുന്ന് പൊടിപടലങ്ങൾ ഉയരുന്നതുകണ്ടു. അതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവർ തിരക്കി. മുസ്‌ലിംകൾ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെട്ടു. ഹിന്ദ, സ്ത്രീകളോട് പറഞ്ഞു: പുരുഷന്മാർ പരാജയപ്പെടുകയും ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിന് കളങ്കമുണ്ടാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വരിക നമുക്കുപോയി ശത്രുക്കളെ നേരിടാം. നമുക്കെങ്ങനെയാണ് ശത്രുക്കളോടു പൊരുതാൻ കഴിയുകയെന്ന് മറ്റു സ്ത്രീകൾ അവരോടു ചോദിച്ചു. "നമ്മൾ മുസ്‌ലിംകളുടെ കുതിരകളെ അടിച്ചുതെളിക്കും, നിങ്ങൾ പിന്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ടു കുതിക്കുകയാണെന്ന് അവരോടു പറയും." അപ്പോൾ അബൂ സുഫ്‌യാനും മറ്റു സ്വഹാബിമാരും മടങ്ങിവരികയായിരുന്നു. കാരണം ശക്തമായ പ്രഹരമാണേറ്റത്. ഹിന്ദ മുന്നോട്ടു വരികയും അവരുടെ കുതിരകളെ അടിച്ചുപായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവർ കണ്ടു. ഹിന്ദ അബൂ സുഫ്‌യാനോടു പറഞ്ഞു: "താങ്കൾ ഇസ്‌ലാമിന്നെതിരിൽ വളരെ തന്റേടം കാണിക്കുകയും പൊരുതുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയാണോ? വാസ്തവത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിലാണെങ്കിൽ വീരമൃത്യുവിനുശേഷം അനശ്വരമായ ജീവിതമാണുള്ളത്." അതുകേട്ടപ്പോൾ അബൂസുഫ്‌യാൻ മുസ്‌ലിംകളോടു പറഞ്ഞു: മടങ്ങുക, ഹിന്ദയുടെ ലാത്തി ശത്രുക്കളുടെ വാളിനേക്കാൾ മൂർച്ചയുള്ളതാണ്. പിന്നീട് മുസ്‌ലിംകൾ ആക്രമണം നടത്തുകയും അല്ലാഹുതആല വിജയം നല്കി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു സ്ത്രീയാണ് ആ യുദ്ധത്തിന്റെ മുഖച്ഛായ മാറ്റിയതെന്ന കാര്യം ഓർക്കുക.

ഹദ്റത്ത് അസ്‌മ(റ.ഹ)

ഹദ്റത്ത് ഉമർ ഫാറൂഖ്(റ)ന്റെ ഖിലാഫത്തുകാലത്ത്, ഭയാനകമായ യർമൂക്ക് യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. യുദ്ധത്തോടുള്ള താൽപര്യം ഹദ്റത്ത് അസ്‌മാ (റ.ഹ)യെ വീട്ടിലിരുത്താൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവർ തന്റെ കുടുംബക്കാരോടൊപ്പം ഈ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ദൃഢപാദരായിക്കൊണ്ട് ധീരത കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൈസ്തവസൈന്യം വളരെയധികമായിരുന്നു. ഒരവസരത്തിൽ അവരുടെ ശക്തമായ ആക്രമണംകൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകൾ പിന്നോട്ടു മാറിമാറി സ്ത്രീകളുടെ കൂടാരംവരെ എത്തിയിരുന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഹദ്റത്ത് അസ്‌മായും മറ്റ് സ്ത്രീകളും കൂടാരത്തിന്റെ കാലുകൾ പറിച്ചെടുത്ത് ശത്രുക്കളുടെ നേരെ പാഞ്ഞു. അവരെ പിന്നോട്ടുതള്ളി നീക്കി. ഒരു നിവേദനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഹദ്റത്ത് അസ്‌മാ(റ) തന്റെ ലാത്തികൊണ്ട് 9 റോമക്കാരെ വധിക്കുകയുണ്ടായി.

ബൽക്കീസ് സാഹിബ

ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) സ്ത്രീകളിൽ വരുത്തിയ വിപ്ലവങ്ങളിൽ ധനത്യാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളും ധാരാളമായി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. മുഹമ്മദ് ശരീഫ് സാഹിബിന്റെ ഭാര്യ ബൽക്കീസ് സാഹിബ- ഇവർ ടെലഫോൺ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥയായിരുന്നു. 1989-ലാണ് അവർ വഫാത്തായത്. ദർശനങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. സാത്ത്വികയായിരുന്നു. ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ നിഷ്ഠ പാലിച്ചിരുന്നു. 1/5 വസിയ്യത്ത് ചെയ്ത മൂസിയയുമായിരുന്നു. തുറന്ന കൈയോടെയായിരുന്നു അവരുടെ ധനത്യാഗം. സ്യൂറിച്ചിലെ പള്ളി നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനത്തിനായി ഫണ്ട് പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ തന്റെ മുഴുവൻ ആഭരണവും അതിലേക്കായി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ് (റ) പറയുന്നു: ''അങ്ങേയറ്റം ദരിദ്രയും ക്ഷീണിതയുമായ ഒരു പട്ടാണി സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഹിജ്റത്ത് ചെയ്തുവന്നതാണ്. വടിയൂന്നി വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണ് നടന്നിരുന്നത്. അവർ സ്വയം നടന്നുവന്ന് എന്റെ കൈയിൽ ഇരുനൂറ് രൂപ തന്നു.'' ഈ സ്ത്രീ വളരെ ദരിദ്രയായിരുന്നു. രണ്ടോ നാലോ കോഴികളായിരുന്നു അവരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം. അതിന്റെ മുട്ടകൾ വിറ്റും ജമാഅത്ത് നല്കിയ സഹായധനവുംകൊണ്ടാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്.

ഇപ്രകാരംതന്നെ ഒരു പഞ്ചാബി വിധവ, അവരുടെ ഒരേയൊരു മൂലധനം ഒരാഭരണം മാത്രമായിരുന്നു. അത് അവർ പള്ളിനിർമ്മാണഫണ്ടിലേക്ക് കൊടുത്തു.

യത്തീമായ ഒരുപാട് കുട്ടികളെ സംരക്ഷിച്ചുപോന്ന ഒരു വിധവ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആഭരണമോ പണമോ ഒന്നും അവരുടെ കൈയിലില്ലായിരുന്നു. അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വീട്ടുപാത്രങ്ങൾ ചന്ദയായി കൊടുത്ത സംഭവവുമുണ്ട്. അവരിലൊക്കെ ത്യാഗത്തിന്റെ ഒരു ആവേശവും വികാരവും നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് അവർ ഇത്തരം ധനത്യാഗത്തിന് തയ്യാറായത്.

ഭാഗൽപൂരിലെ ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ

കൈയിൽ രണ്ടാടുകളാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവർ ആ ആടുകളെ ചന്ദയായിട്ട് കൊടുക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നു.

ഹദ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് സാലിസ്(റഹ്) ഒരിക്കൽ ഒരു പദ്ധതി മുന്നോട്ടുവെച്ചപ്പോൾ, ഒരു സ്ത്രീ 25,30 ആയിരം പൗണ്ട് സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്രകാരംതന്നെ നൈജീരിയായിലെ ഒരു സ്ത്രീ 10,000 പൗണ്ട് നല്കി. അക്കാലത്ത് ഇതിന് വലിയ വിലയാണുണ്ടായിരുന്നത്. ദൂരദേശത്ത് കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഈ നൈജീരിയൻ സ്ത്രീയും ത്യാഗത്തിൽ ഭാഗഭാക്കായി. മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ച്, ഖിലാഫത്തിന്റെ സാമീപ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വഹാബാക്കളുടെ മക്കളായിരുന്നു, ത്യാഗം എന്തെന്നറിയാമായിരുന്നു എന്നൊക്കെ പറയാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, ഇക്കൂട്ടർ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്താൽ അഹ്മദിയ്യത്ത് സ്വീകരിച്ചവരാണ്. ദൂരെദൂരെ ദേശത്ത് വസിക്കുന്നവരാണ്. അവരുടെ ത്യാഗങ്ങളുടെ മാതൃകയും നോക്കിക്കാണുക. രഹ്ജ ലാർഗ എന്നാണ് അവരുടെ പേര്.

ഈ വിപ്ലവം അവരിലുണ്ടായത് കാലത്തിന്റെ ഇമാമിന്റെ പരിശുദ്ധ ശക്തിപ്രഭാവം കൊണ്ടാണെന്നത് വ്യക്തമാണ്. തന്റെ മസീഹിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ദൃശ്യം അല്ലാഹു നമുക്ക് കാണിച്ചുതരികയാണ്. ദൂരദൂര ദേശത്ത് താമസിക്കുന്നവരായിരുന്നു അവർ. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ജമാഅത്തിനോടും ഖിലാഫത്തിനോടും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനോടുമുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു അഗ്നി കൊളുത്തി. ഭൗതികമായ സകല സ്നേഹത്തേയും അതണച്ചുകളഞ്ഞു.

ഹദ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് റാബിഅ്(റഹ്) ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുന്നു. ഒരു ഉമ്മ എന്റെ പേരിൽ പത്തായിരം രൂപ അയച്ചു. സ്വന്തം മകൾക്ക് ആഭരണമുണ്ടാക്കാൻ തട്ടാനെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന പണമായിരുന്നു അത്. അവർ എഴുതി: "ധനത്യാഗത്തിനുള്ള ഖുത്ബ കേട്ടപ്പോൾ എന്റെ അല്ലാഹു എന്റെ മകൾക്ക് കൂട്ടുകാരനെ നല്കുമ്പോൾ, എന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അവൻ അവൾക്ക് ആഭരണവും നല്കുമെന്ന് മനസ്സ് തീരുമാനിച്ചു. ഇന്ന് എന്റെ ഹുസൂറിന് പണം ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് തട്ടാന് കൊടുത്ത പണം തിരിച്ചുവാങ്ങി ചന്ദ നല്കുന്നു."

ജീവിതം വഖ്ഫ് ചെയ്തു സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന ഒരാളുടെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പറയുന്നു: ''ഈ ത്യാഗത്തിന്റെ അവസരത്തിൽ എന്റെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടാകണമെന്ന് അല്ലാഹു തോന്നിപ്പിച്ചു. ***ലൻ തനാലുൽബിർറ ഹത്താ തുൻഫിഖൂ മിമ്മാ തുഹിബ്ബൂൻ***, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ നന്മ പ്രാപിക്കുകയില്ല എന്ന ഖുർആന്റെ കല്പനയിൽ ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. അപ്പോൾ എനിക്കുള്ള സ്വത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് ഏതാണെന്ന് ഞാൻ നോക്കി. എനിക്കേറ്റവും ഇഷ്ടവും പ്രിയപ്പെട്ടതും ഒരു മാലയായിരുന്നു. അത് ഞാൻ ഈ പദ്ധതിയിലേക്ക് ചന്ദ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു."

ഇതാണ് മാതൃകകൾ. ഇന്നും ഈ മാതൃക നിലനില്ക്കുന്നു.

കുറച്ചുദിവസം മുമ്പേ, ഒരു സ്ത്രീ ആഭരണങ്ങളുടെ പെട്ടികളുമായി എന്റെയടുത്തുവന്നു. ഈ ആഭരണങ്ങളെല്ലാം ഏതു പദ്ധതിയിലേക്കാണ് കൊടുക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. വീട്ടിൽ എന്താണ് ബാക്കിയുള്ളതെന്നും ചോദിച്ചു. എന്റെ എല്ലാ ആഭരണങ്ങളും ഞാൻ എടുത്തുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെയടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അവരുടെ ശബ്ദം വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പേടിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. എന്തിനാണ് ഭയപ്പെടുന്നതെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. അങ്ങ് ഈ ആഭരണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുമോ എന്ന ഭയമാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപയുടെ ആഭരണങ്ങളാണത്. അത് അവർ ഒരുകൂസലും കൂടാതെ നല്കി. സ്ത്രീകളുടെ ത്യാഗങ്ങൾ മുമ്പത്തേയുംപോലെ ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നതിന് തെളിവാണിത്.

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) പറയുന്നു: വിഭജനം ഉണ്ടായപ്പോൾ ഹിജ്റത്ത് ചെയ്ത് പാക്കിസ്ഥാനിൽ വന്ന ജലന്തറിലെ ഒരു അഹ്മദി സ്ത്രീ എന്നെ കാണാൻവന്നു. രത്തൻബാഗിലായിരുന്നു ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്നത്. അവിടെയാണ് അവർ വന്നത്. തന്റെ ആഭരണങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ട്, ഹുസൂർ ഇത് ചന്ദയായി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: ബീബി. സ്ത്രീകൾ ആഭരണങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്നവരാണ്. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ആഭരണങ്ങളും സിക്കുകാർ കൊള്ളയടിച്ചതല്ലെ. (വിഭജനകാലത്ത് സിക്കുകാർ മുസ്‌ലിംകളെ ശരിക്കും കൊള്ളയടിച്ചിരുന്നു) നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ഈയൊരു ആഭരണമല്ലേ യുള്ളൂ. അത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൈയിൽതന്നെ വയ്ക്കുക. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഹുസൂർ, ഞാൻ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, 'ഞാൻ സമാധാനത്തോടെ ലാഹോറിലെത്തിയാൽ എന്റെ ഈ ആഭരണം ചന്ദയിലേക്ക് കൊടുക്കുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നു. സിക്കുകാർ മറ്റുള്ള ആഭരണങ്ങളോടൊപ്പം ഇതും തട്ടിപ്പറിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്നെങ്കിൽ, എനിക്കെന്താണ് ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നത്. ചന്ദ കൊടുക്കുമെന്ന് നിയ്യത്തുവെച്ച ഈ ആഭരണം മാത്രം ബാക്കിയായി. മറ്റുള്ളതെല്ലാം കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട്, തടസ്സമൊന്നും പറയാതെ അങ്ങ് ഇത് സ്വീകരിച്ചാലും.

കോപ്പൻഗേഹിലെ പള്ളിനിർമ്മാണം

ഹദ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് റാബിഅ്(റഹ്) ഒരു സംഭവം കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

"കോപ്പൻഗേഹിലെ പള്ളിനിർമ്മാണത്തിന്റെ പദ്ധതി പ്രഖ്യാപിച്ച അവസരത്തിൽ സ്ത്രീകൾ അത്യുത്സാഹത്തോടെ അതിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സന്ദർഭവശാൽ, ഒരു അനഹ്മദി സ്ത്രീയും അവിടെ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ആ ദൃശ്യം കണ്ടുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: 'മതിമറന്ന് ജനങ്ങൾ പൈസ വാങ്ങുന്നതു

നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, മതിമറന്ന് പൈസ കൊടുക്കുന്നത് ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പണം വാങ്ങുമ്പോൾ തങ്ങൾക്കൊരാവേശവും ഉണ്ടാകാറില്ലെന്നും യഥാർത്ഥ ആവേശം തങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നത് പണം കൊടുക്കുമ്പോഴാണെന്നും ഇന്ന് അഹ്മദീസ്ത്രീകളാണ് നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നത്.''

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ, അഹ്മദീസ്ത്രീകളെ എല്ലാതരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും ഉയർത്തി നിറുത്തുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണിത്.

മുബല്ലിഗുമാരുടെ ഭാര്യമാരും, അവസ്ഥകളൊന്നും അത്രനല്ലതല്ലായിരുന്ന ആദ്യകാലത്ത് വലിയ ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവർക്ക് ഭർത്താക്കന്മാരിൽനിന്ന് അകന്നു താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. യതീം കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതുപോലെയാണ് അവർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വളർത്തിയത്. ഇത്തരം ഒരു സംഭവമാണ് ഇൻഡോനേഷ്യയിൽ മുബല്ലിഗായിരുന്ന മൗലവി റഹ്മത്തലി സാഹിബിന്റേത്. ദീർഘകാലം അദ്ദേഹം വിദേശത്ത് താമസിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടികൾ കുട്ടിക്കാലത്ത് തങ്ങളുടെ ഉപ്പ എവിടെയാണെന്ന് ഉമ്മയോടു ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികൾ വളർന്നു, യുവത്വം പ്രാപിച്ചു. വിവാഹവും കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് ഥാനി(റ) റഹ്മത്തലി സാഹിബിനെ മടക്കിവിളിക്കാമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് ഥാനിയുടെയടുക്കൽ വന്നു. വളരെ വേദനയോടെ പറഞ്ഞു: എന്റെ യുവത്വകാലം ഞാൻ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിച്ചു. എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ അകൽച്ചയിൽ 'ഛെ' എന്നുപോലും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. എന്റെ മക്കളെ പട്ടിണിയിലും പരിവട്ടത്തിലും വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. അവരെ പ്രായപൂർത്തിയാക്കി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ വയസ്സായി. എന്റെ മക്കളെല്ലാം വളർന്നുവലുതാകുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചുവിളിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള ഫലമെന്താണ്? അങ്ങ് എന്റെ ആഗ്രഹം പൂർത്തിയാക്കിയാലും. എന്റെ ഭർത്താവ് അങ്ങകലെ ദീനിന് സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മരിച്ചുവെന്നും, ഞാനെന്റെ വിവാഹജീവിതം ദീനിനുവേണ്ടി സമർപ്പണം ചെയ്തുവെന്നും അന്തസ്സോടെ പറയണം എന്ന എന്റെ ആഗ്രഹം അങ്ങ് പൂർത്തിയാക്കാൻ അനുവദിച്ചാലും." ഇതാണ് ത്യാഗങ്ങളുടെ നിലവാരം. ഇന്നും ഈ കാഴ്ചകൾ ജമാഅത്തിൽ കാണാം.

സേവനം പുതിയ രീതിയിൽ

അമേരിക്കയിൽ പഴയകാലത്ത് വലിയ ദാരിദ്ര്യം നിലനിന്നിരുന്നു. ജന്മനാ അഹ്മദിയായിരുന്ന അമേരിക്കക്കാർ മിക്കവരും ദരിദ്രരായിരുന്നു. ഒരു അഹ്മദി സ്ത്രീ ജമാഅത്തിനുവേണ്ടി സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ട് എങ്ങനെയാണ് സമാധാനമടയുക എന്നോർത്ത് ഒരു പുതിയരീതിയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. ക്ലീബ്ലയ്ൻ എന്ന സ്ഥലവുമായിട്ടായിരുന്നു അവരുടെ ബന്ധം. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം ദരിദ്രരായിരുന്നു. (ഇത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് റാബിഅ് (റഹ്) വിവരിച്ച സംഭവമാണ്) സേവനം ചെയ്യാൻ എനിക്ക് ഒരു കഴിവുമില്ലായിരുന്നു. ഞാനെന്റെ സമാധാനത്തിനായി, ജുമുഅ ദിവസം അതിരാവിലെ ബക്കറ്റും സോപ്പിന്റെ കഷണവുമായി മിഷൻഹൗസിലേക്ക് പോകും. (അതായത് അക്കാലത്ത് അമേരിക്ക പോലുള്ള രാജ്യത്ത് സോപ്പുപോലും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. അതുപോലും വീട്ടിൽ സ്വയമാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഗ്രാമങ്ങളിൽ തുണി കഴുകാൻ സോപ്പ് സ്വയം ഉണ്ടാക്കലാണ്) അവർ പറയുന്നു, ഞാൻ സോപ്പ് സ്വന്തം ഉണ്ടാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുമായി പള്ളിയിൽ പോകുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പള്ളി കഴുകിവൃത്തിയാക്കുമായിരുന്നു. ആരാണ് ഇത് ചെയ്തതെന്ന് ആരും അറിയാതിരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും എത്തുന്നതിനു മുമ്പേ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഹദ്റത്ത് അമ്മാജാൻ(റ.ഹ)

അമ്മാജാൻ എന്ന് നാം വിളിക്കുന്ന ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുൽ മുഅ്മിനീൻ നുസ്റത്ത് ജഹാൻ ബീഗം സാഹിബ(റ) യുടെ ക്ഷമയുടെ ഒരു ഉന്നതമായ ഉദാഹരണമാണ് ഇനി പറയുന്നത്. അത്ഭുതകരമായ ഉദാഹരണമാണിത്. അവരുടെ ഓമനപ്പുത്രനായിരുന്നു സാഹിബ് സാദ മിർസാ മുബാറക് അഹ്മദ് സാഹിബ്. അദ്ദേഹത്തിന് സുഖമില്ലാതായി. ഒരുപാട് ചികിത്സിച്ചു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ഉം എപ്പോഴും ആ കുട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയിലായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് അമ്മാജാനും ദുആയിലും ചികിത്സയിലും സദാ മുഴുകിയിരുന്നു. എന്തായാലും ദൈവവിധിയാൽ ആ കുട്ടി വഫാത്തായപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് അമ്മാജാൻ ***ഇന്നാലില്ലാഹി വഇന്നാ ഇലയ്ഹി റാജിഊൻ*** എന്ന് ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിൽ തൃപ്തയാണ്.' അല്ലാഹു, ഹദ്റത്ത് അമ്മാജാന്റെ ഈ മഹത്തായ ക്ഷമ കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ)നെ അറിയിച്ചു, 'ഖുദാ ഖുശ് ഹോ ഗയാ' (അല്ലാഹു സന്തോഷവാനായി). ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുൽ മുഅ്മിനീനെ നിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ അല്ലാഹു സന്തോഷവാനാണെന്ന് ഇൽഹാം മുഖേന തന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ തനിക്ക് ഈ ഇൽഹാം കേട്ട് എത്രമാത്രം സന്തോഷമുണ്ടായെന്നുവെച്ചാൽ, ഇനി 2000 മുബാറക് അഹ്മദ് മരിച്ചാലും തനിക്കതൊരു പ്രശ്നമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു.

അവർ ധനത്യാഗത്തിൽ വളരെ മുമ്പിലായിരുന്നു. എല്ലാ പദ്ധതിയിലും പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ജൽസ സംഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ചന്ദ ജൽസ സാലാന പിരിച്ചെടുക്കുന്ന സ്ഥിരം ഏർപ്പാട് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചില അവസരങ്ങളിൽ ആ മഹാത്മാവ് സ്വന്തവും ചെലവഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരവസരത്തിൽ അതിഥികൾക്ക് ഭക്ഷണമൊരുക്കാൻ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെ

ട്ടു. പണം തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അമ്മാജാന്റെ പിതാവായ നാസിർ നവാബ് സാഹിബായിരുന്നു മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം വന്ന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ വിവരമറിയിച്ചു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) അമ്മാജാന്റെയടുക്കലേക്ക് പറഞ്ഞുവിട്ടുകൊണ്ട് അമ്മാജാന്റെ വളയൂരിത്തരാൻ പറയാൻ പറഞ്ഞു. അവർ അവരുടെ സ്വർണ്ണവള ഉടനെ ഊരിക്കൊടുത്തു.

ശുഹദാക്കളുടെ ഭാര്യമാർ

അഹ്മദീ ശുഹദാക്കളുടെ ഭാര്യമാർ വലിയ ക്ഷമയാണ് കാഴ്ചവച്ചത്. ഇസ്‌ലാമാബാദിൽ ശഹീദായ ഡാക്ടർ നസീം ബാബർ സാഹിബിന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ രാത്രി മുഴുവൻ കുട്ടികളുടെ മുറിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലഭാഗത്ത് കുത്തിയിരുന്നു. കുട്ടികൾ ഉണരുകയും വീട്ടിലെ ഭീകരാവസ്ഥ കണ്ട് അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുമോ എന്നായിരുന്നു എന്റെ ചിന്ത. രാത്രിയിൽ ആരോ വന്ന് അവരുടെ ഭർത്താവിനെ ശഹീദാക്കിയതാണ്. ഭർത്താവിന്റെ ചേതനയറ്റ ശരീരത്തിനടുത്ത് നിശ്ശബ്ദയായി അവർ ഇരുന്നു. മറ്റുള്ളവർ വന്നപ്പോൾ ഒച്ചയും ബഹളവും വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാകും. ഈ ഒച്ചയും ബഹളവും കേട്ട് കുട്ടികൾ പരിഭ്രമിക്കാതിരിക്കാനാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. രാവിലെ, ഉണർന്നപ്പോൾ സാധാരണയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഉമ്മ, ഉപ്പയുടെ തലഭാഗത്തിരിക്കുന്നതുകണ്ട് ചോദിച്ചു, ഉമ്മീ, വാപ്പാ എവിടെ? ഞാൻ വളരെ പതുക്കെ പറഞ്ഞ് കുട്ടികൾക്ക് കാര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. രാത്രിയിൽ നിങ്ങളുടെ അബ്ബായെ അല്ലാഹു തന്റെയടുത്തേക്ക് വിളിച്ചു. അബ്ബായുടെ ആയുസ്സ് തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെയടുക്കൽ പോകേണ്ടവരാണ്. പിന്നീട്, ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ അബ്ബാ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ ശഹീദായി. ഈ ശഹാദത്ത് കാരണം നിങ്ങളുടെ അബ്ബാ എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ആളായിത്തീർന്നു. ഇത് നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യമാണ്. പരിഭ്രമിക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. രണ്ടുകുട്ടികളും ആദ്യം കരഞ്ഞുവെങ്കിലും പിന്നീട് കണ്ണീർ തുടച്ച് പുഞ്ചിരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഇപ്രകാരംതന്നെ ശമീം അഖ്തർ സാഹിബയുടെ സംഭവം വിവരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഭർത്താവായ മഖ്ബൂൽ അഹ്മദ് സാഹിബ് 1967ലാണ് ബയ്അത്ത് ചെയ്തത്. അഹ്മദിയ്യത്ത് സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം മൗലവിമാർ അദ്ദേഹത്തെ ഒരുപാട് ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിരുന്നു. ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു മുഖം മൂടി ധരിച്ചയാൾവന്ന്, കഠാരി ഊരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ആക്രമണം നടത്തി ശഹീദാക്കി. ഭർത്താവിന്റെ വേർപാടിൽ ബന്ധുക്കൾ അവരോട് അഹ്മദിയ്യത്ത് ഉപേക്ഷിക്കാനും എന്നാൽ, തങ്ങൾ നോക്കിക്കൊള്ളാം എന്നും പറഞ്ഞു. അവരുടെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടുകാർ അനഹ്മദികളായിരുന്നു. ശത്രുക്കളും ഭീഷണിപ്പെടുത്താറുണ്ടായിരുന്നു. അഹ്മദിയ്യത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചാൽ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന് അവരും പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, ഈ ധീരയായ സ്ത്രീ അവരുടെ എല്ലാ വാക്കും നിഷേധിച്ചു. അഹ്മദിയ്യത്ത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല.

ശഹാദത്ത് വരിച്ച അഹ്മദീ സ്ത്രീകൾ

ഖാരി ആശിഖ് ഹുസയ്ൻ സാഹിബിന്റെ ഭാര്യ റശീദാ ബീഗം സാഹിബ 1976-ൽ അഹ്മദിയ്യത്ത് സ്വീകരിച്ചു. ശാംഗ്ഭു നഗരവാസിയായിരുന്നു. അഹ്മദിയ്യത്തിന്റെ വഴിയിലുണ്ടായ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളും വിഷമങ്ങളും വളരെ സന്തോഷത്തോടെ അവർ സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ മരണസംഭവവും അങ്ങേയറ്റം ദാരുണമായിരുന്നു. അവർ അഹ്മദിയായ കാരണത്താൽ അവർ എടുത്തു വളർത്തിയ മകൻതന്നെയാണ് അവരെ കത്തികൊണ്ട് കുത്തി ശഹീദാക്കിയത്.

മുബാറക്ക് സലീം സാഹിബ് ഭട്ടിന്റെ ഭാര്യ മുബാറക്കാ ബീഗം സാഹിബയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മെയ് 2-ാം തിയ്യതി ദഅ്‌വത്തെ ഇലല്ലാഹ് പരിപാടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അടുത്തഗ്രാമമായ ഡോഗ്രായിൽ പോയതായിരുന്നു അവർ. നവഅഹ്മദിയായ ആബിദ് സാഹിബിന്റെ വീട്ടിലിരിക്കുമ്പോൾ ജമാഅത്തിന്റെ ഒരു എതിരാളി അവരെ കത്തികൊണ്ട് മുറിവേല്പിച്ചു. മുറിവ് ആഴത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചെങ്കിലും ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ആത്മീയമായ രോഷപ്രകടനം

അഹ്മദി സ്ത്രീകളുടെ വിശ്വാസാഭിമാനത്തെക്കുറിച്ച് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) ഒരു സംഭവം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു. 1917-ൽ മൗലവി സനാഉല്ലാഹ് അമൃതസരി ഖാദിയാനിൽ വന്നു. അവിടെ അവർ ഒരു പൊതുയോഗം സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അഞ്ചാറായിരം അനഹ്മദികൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി. അന്ന് ഖാദിയാനിൽ ആളുകൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു. നഗരത്തിലും ജനസംഖ്യ തീരെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1947-ൽ വിഭജനകാലത്ത് 17, 18 ആയിരം അഹ്മദികൾ ഖാദിയാനിലുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിനുമുമ്പേ ആയിരമോ ആയിരത്തിയിരുന്നൂറോ പേരേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആറേഴായിരം ജനക്കൂട്ടം വളരെ വലുതായിരുന്നു. മൗലവി സനാഉല്ലാഹ് കരുതിയത്, തന്നെ ആരും ഒന്നും പറയുകയില്ലെന്നാണ്. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്നെതിരിൽ അസഭ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ഖാദിയാനടുത്ത് ഭേയ്നി എന്നൊരു ഗ്രാമമുണ്ട്. അവിടുത്തെ ഒരു അഹ്മദിസ്ത്രീ ആ യോഗസ്ഥലത്തിനടുത്ത് നില്പുണ്ടായിരുന്നു. മൗലവി സനാഉല്ലാഹ് സാഹിബ് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ രൂക്ഷമായി ചീത്തപറഞ്ഞപ്പോൾ അഹ്മദീപുരുഷന്മാരെല്ലാം അത് കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ മൗലവി സാഹിബിനെ പഞ്ചാബിയിൽ ചീത്തപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വളരെ മോശമായി സംസാരിച്ചു. നീ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്നെതിരിൽ സംസാരിക്കുന്നുവോ എന്ന് ഉറക്കെ ചോദിച്ചു ബഹളംവച്ചു.

അപ്പോൾ അനഹ്മദികൾ കോപാകുലരായി. അവർ ആ സ്ത്രീയെ മർദ്ദിക്കാനെഴുന്നേറ്റു. ചില അഹ്മദികൾ അവരെ രക്ഷിക്കാനെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നത് ഹദ്റത്ത് സാഹിബ് വിലക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് മറ്റുള്ള അഹ്മദികൾ അവരെ വിലക്കി.

ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് സാഹിബ് പറഞ്ഞു, ഞാൻ ആ അഹ്മദികളോട് വളരെ ദ്വേഷ്യപ്പെട്ടു. ആ അഹ്മദി സ്ത്രീ മതാഭിമാനം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ (അത് പുരുഷന്മാർ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു) അനഹ്മദികൾ അവരുടെമേൽ ആക്രമണം നടത്തി. അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയുടെ അഭിമാനം കാക്കാനും ആരും എഴുന്നേറ്റില്ല. നിങ്ങൾ നാണമില്ലാത്തവരാണ്. നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതായിരുന്നില്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

അഹ്മദീസ്ത്രീകളും തബ്ലീഗും

തബ്ലീഗ് രംഗത്ത് നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ വലിയ പങ്കാണ് വഹിക്കുന്നത്. ഇന്തോനേഷ്യയിലെ ലജ്ന ഇമായില്ലാഹ് അത്ഭുതകരമായ രീതിയാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ തബ്ലീഗിനുവേണ്ടി അവർക്ക് പോകേണ്ടിയിരുന്നു. അവിടെ ലജ്ന ഇമായില്ലാഹ് അംഗങ്ങൾ വഖാറെ അമൽ ചെയ്ത് മൂന്നു കിലോമീറ്റർ ദൈർഘ്യത്തിൽ ഒരു വലിയ റോഡ് നിർമ്മിച്ചു. ആ റോഡുകൊണ്ട് ഗ്രാമവാസികൾക്ക് വലിയ നേട്ടമാണിപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഗ്രാമവാസികൾ അവരോട് നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ആ ഗ്രാമവാസികളുടെ ശ്രദ്ധ അഹ്മദിയ്യത്തിലേക്കുണ്ടായി. ഇത് 1998-ൽ നടന്ന സംഭവമാണ്. ഇപ്പോൾ അംഗസംഖ്യ ഇതിനേക്കാൾ കൂടിയിട്ടുണ്ടാകും. ആ റോഡ് നിർമ്മാണം കാരണം അവിടെ തബ്ലീഗിനുള്ള വഴി തുറന്നു. 500 ബയ്അത്തുകൾ അവിടെ നടന്നു.

ചക് മംഗള, ഗുംഗ്ർവാന എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ റബ്വയുടെ അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളാണ്. ഇവിടേയും ജമാഅത്ത് അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ജനവിഭാഗത്തിലെ ഒരു ധീരവനിതയെക്കുറിച്ച് ഹദ്റത്ത് മുസ്ലിഹ് മൗഊദ്(റ) ഒരു ജൽസയിൽ പറയുകയുണ്ടായി. അവർ ബയ്അത്ത് ചെയ്യാൻ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. വൈകുന്നേരം അവരുടെ മകളും വന്നു. ഉമ്മ, നിങ്ങളെന്നെ എവിടേക്കാണ് വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചയച്ചതെന്ന് അവൾ ചോദിച്ചു. അവർ ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നും കേൾക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളെനിക്ക് ബുക്കുകൾ തന്നു. അഹ്മദിയ്യത്തിന്റെ സാഹിത്യങ്ങൾ തന്നു. അവർക്ക് തബ്ലീഗ് ചെയ്യാനും പറഞ്ഞു. ഞാൻ ബുക്കുകൾ അവരെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അവർ അത് കേൾക്കുന്നില്ല. ഞാൻ അഹ്മദിയ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അവർ പരിഹസിക്കുകയും അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നെ ഭ്രാന്തിയാക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു: മകളേ, നീ എന്റെ സ്ഥലത്ത് വന്ന് നിന്റെ ഉപ്പയ്ക്കും സഹോദരന്മാർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക. ഞാൻ നിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ പോകുകയാണ്. ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കാത്തതാരാണെന്ന് ഞാനൊന്നു നോക്കട്ടെ. ഞാൻ അവരെയെല്ലാം അഹ്മദിയ്യാക്കിയിട്ടേ തിരിച്ചുവരൂ.

ഹുസൂർ പറയുന്നു, ഈ സ്ത്രീ ജൽസ നടക്കുന്നതിന് കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പേ ഇവിടെ വന്നിരുന്നതാണ്. അവരുടെ കൂടെ ഒരു കുട്ടിയുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: ഇതെന്റെ സഹോദരന്റെ കുട്ടിയാണ്. അവൻ റബ്വയിൽ വരാറില്ല. ഞാൻ അവന്റെ കുട്ടിയേയും കൂട്ടി വന്നത് ഈ കുട്ടിയെ ഓർത്തെങ്കിലും അവൻ റബ്വയിൽ വരട്ടെ എന്നുകരുതിയാണ്. ഹുസൂർ പറഞ്ഞു: അവരുടെ സഹോദരൻ അഹ്മദിയ്യത്തിനോടടുത്തുവെന്ന് എന്നോട് ആരോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടറിയാൻ കഴിഞ്ഞു അയാൾ റബ്വയിൽ വരികയും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ബയ്അത്ത് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഹുസൂർ പറയുന്നു. ജൽസ സാലാനയിൽ വരുന്നവർ ഇവിടുത്തെ അവസ്ഥകളും ഇവിടുത്തെ സംവിധാനങ്ങളും ഇവിടുത്തെ വ്യവസ്ഥിതികളും നടപ്പുരീതികളും അഹ്മദികൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ബന്ധങ്ങളും കണ്ട് അഹ്മദിയ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാനും അത് സ്വീകരിക്കാനും നിർബന്ധിതരായിത്തീരാറുണ്ട്.

ഹദ്റത്ത് ഉമ്മുഅമ്മാറ(റ.ഹ)

ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ധീരവനിതയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. അവരുടെ പേര് ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) എന്നായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ (റ.ഹ) ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിനുശേഷം ബയ്അത്ത് രിള്വാനിലും ഖൈബർ യുദ്ധത്തിലും, മക്കാവിജയത്തിലും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബൂബക്കർ(റ)ന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ യമാമയുമായിട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അതിലും ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) ധീരമായി പോരാടി. അവർക്ക് 12 മുറിവുകളേറ്റിരുന്നു. അവരുടെ ഒരു കൈ മുറിഞ്ഞുവീണു. ഈ ധീരവനിതയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു.

ഹിജ്റ വർഷത്തിന്റെ മൂന്നാം കൊല്ലം മുസ്ലിംകൾക്ക് ഉഹ്ദ് യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) ഇതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. വളരെ വലിയ തന്റേടവും ധൈര്യവുമാണ് അവർ കാഴ്ചവച്ചത്. അതിന്റെ ഫലമായി ചരിത്രത്തിൽ '**ഉഹ്ദിലെ വനിത**' എന്ന പേരിൽ അവർ വിഖ്യാതയായി.

ത്വബഖാത്ത് ഇബ്നു സഅ്ദിൽ വന്നിട്ടുള്ള നിവേദനമാണ്. ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ)യുടെ ഭർത്താവും രണ്ട് ആൺമക്കളും അതായത് അബ്ദുല്ലായും ഹബീബും ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ അവരോടൊപ്പം പങ്കെടുത്തിരുന്നു. മുസ്ലിംകൾ ഉറച്ചുനിന്ന് പോരാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) മറ്റു സ്ത്രീകളോടൊപ്പം പോരാടുന്നവർക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കുകയും മുറിവേറ്റവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയുമായിരുന്നു. ഒരു സന്നിഗ്ദ്ധഘട്ടത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് പരാജയമുണ്ടായപ്പോൾ ധർമ്മഭടന്മാർ ഛിന്നഭിന്നമായി. നബി(സ)

യുടെ അടുക്കൽ ജീവാർപ്പണം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായ വളരെ കുറച്ച് സഹാബിമാരേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) ഈയവസ്ഥ കണ്ടപ്പോൾ വെള്ളവും കുടവും വലിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് വാളും പരിചയും കൈയിലേന്തി നബി(സ)യുടെ അടുത്തെത്തി. നിഷേധികളുടെ ശക്തമായ ആക്രമണത്തെ അവർ ചെറുത്തുകൊണ്ട് ധീരമായി നിലയുറപ്പിച്ചു. നബി(സ)യുടെ അടുക്കലേക്ക് നിഷേധികൾ പാഞ്ഞടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) മറ്റു ധീരജവാന്മാരോടൊപ്പം ചേർന്ന് വാളും അമ്പും കൊണ്ട് അവരെ നേരിട്ടു. വളരെ നിർണ്ണായകമായ ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. വലിയ വലിയ ധീരന്മാരുടെ പാദംപോലും ഇളകിപ്പോയ ഘട്ടം. പക്ഷേ, സിംഹത്തിന്റെ ഹൃദയമുണ്ടായിരുന്ന ഈ സ്ത്രീ ദൃഢചിത്തതയോടുകൂടി രണാങ്കണത്തിൽ പോരാടുകയായിരുന്നു. ഇത്രയുമായപ്പോൾ ഒരു മുശ്രിക്ക് ഇവരുടെ തലയ്ക്കുമീതെ വന്ന് ആഞ്ഞുവെട്ടി. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) തന്റെ പരിചകൊണ്ട് അതിനെ തടയുകയും എതിരാളിയുടെ കുതിരയുടെ കാലിൽ ശക്തമായി ആഞ്ഞുവെട്ടുകയും ചെയ്തു. കുതിരയും പടയാളിയും നിലത്ത് തെറിച്ചുവീണു. ഈ സംഭവം നബി(സ) ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ മഹാത്മാവ് ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) യുടെ മകനായ അബ്ദുല്ലായെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അബ്ദുല്ലാ! നിന്റെ ഉമ്മയെ സഹായിക്കുക. അദ്ദേഹം ഉടനെ പാഞ്ഞെത്തുകയും ഒരൊറ്റ വെട്ടുകൊണ്ട് ആ മുശ്രിക്കിനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സമയത്തുതന്നെ മറ്റൊരു മുശ്രിക്ക് അവിടേക്ക് വന്നു. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലായുടെ ഇടത്കൈക്ക് ആഴത്തിൽ മുറിവേല്ക്കുംവിധം വെട്ടി പരിക്കേല്പിച്ചു. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) അബ്ദുല്ലായുടെ മുറിവ് കെട്ടിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: മകനേ നീ പോവുക. ശ്വാസമുള്ളിടത്തോളം പോരാടുക. നബി(സ) അവരുടെ ഈ സമർപ്പാണാവേശം കണ്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “ഉമ്മു അമ്മാറ! നിന്നിലുള്ള ഈ ശക്തി മറ്റാരിലാണുള്ളത്.” ഈ നേരത്ത് അബ്ദുല്ലായെ മുറിവേല്പ്പിച്ച ആ മുശ്രിക്ക് തിരിച്ചുവന്ന് ആക്രമണം നടത്തി. നബി (സ) ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ)യോട് പറഞ്ഞു: ‘ഉമ്മു അമ്മാറ, ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇത് അബ്ദുല്ലായെ വെട്ടിയ അതേ ദുഷ്ടനാണ്.’ ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) കോപത്തോടെ അയാളുടെ നേരെ ചാടിവീണ് വാളുകൊണ്ട് ആഞ്ഞുവെട്ടി. അയാൾ രണ്ട് കഷണമായി താഴെവീണു. അപ്പോൾ നബി(സ) പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ‘ഉമ്മു അമ്മാറാ, നീ നിന്റെ മകനുവേണ്ടി നല്ലവണ്ണം പകരംവീട്ടി.’ ഈ യുദ്ധത്തിന്നിടയിൽ ഒരു ദുഷ്ടൻ ദൂരെനിന്നുകൊണ്ട് നബി(സ)യെ കല്ലെറിഞ്ഞു. അക്കാരണത്താൽ നബി(സ)യുടെ രണ്ട് പല്ല് ശഹീദായി.

പിന്നീട് നുബൂവ്വത്ത് എന്ന ദീപത്തിനുചുറ്റും വട്ടമിട്ടുകറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശലഭങ്ങളായ സ്വഹാബത്ത് ഈ ഭാഗത്തേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിച്ചു. ഇബ്നുകമിയ എന്നു പേരുള്ള ഒരു കാഫിറും നബി(സ)യുടെ അടുക്കലെത്തി. അയാൾ നബിയുടെമേൽ ആഞ്ഞുവെട്ടി. നബി(സ) പടത്തൊപ്പിയണിഞ്ഞിരുന്നു. വെട്ടിന്റെ ആഘാതത്താൽ തൊപ്പിയുടെ രണ്ടാണികൾ നബിയുടെ കവിളിൽ തറച്ചു. ചോരയൊഴുകി. ഇതെല്ലാം നിമിഷനേരംകൊണ്ടാണ് നടന്നത്. ആരും അറിഞ്ഞതുപോലുമില്ല. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) അസ്വസ്ഥയായി. മുന്നോട്ടുകുതിച്ച് ഇബ്നുകമിയായെ പ്രതിരോധിച്ചു. ഇയാൾ ഖുറൈശികളിലെ പേരുകേട്ട അശ്വഭടനായിരുന്നു. പക്ഷേ, സിംഹത്തിന്റെ ഹൃദയമുള്ള ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ) അയാളെ വകവെച്ചില്ല. തന്റേടത്തോടെ അയാളെ നേരിട്ടു. രണ്ട് പടച്ചട്ട അയാളണിഞ്ഞിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) അയാളെ വെട്ടിയെങ്കിലും അതയാൾക്ക് ശരിക്ക് കൊണ്ടില്ല. പക്ഷേ, അയാൾക്ക് ആ സ്ത്രീയോട് പൊരുതാൻ പിന്നീട് ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. അയാൾ ആദ്യത്തെ വെട്ടേറ്റയുടനെ അവിടെ നിന്ന് ഓടിക്കളഞ്ഞു. ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ)ക്കും ഈയവസരത്തിൽ മുറിവേറ്റിരുന്നു.

നബി(സ)തിരുമേനിയും മുറിവുകൾ കെട്ടുന്നതിൽ അവരെ സഹായിച്ചിരുന്നു. വലിയ വലിയ സഹാബിമാരുടെ പേരെടുത്തുകൊണ്ട് നബി(സ) പറഞ്ഞു. വല്ലാഹി, ഇന്ന് ഉമ്മു അമ്മാറ അവരേക്കാളെല്ലാം ധൈര്യത്തോടെ പോരാടി. ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! എന്റെ ഉമ്മയും ബാപ്പയും അങ്ങേയ്ക്ക് തെണ്ടമായിരിക്കട്ടെ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അങ്ങയുടെ സാമീപ്യം എനിക്കും കിട്ടാൻവേണ്ടി അങ്ങ് ദുആ ചെയ്താലും.” നബി(സ) ഭക്തിനിർഭരമായ നിലയിൽ അവർക്കുവേണ്ടി ദുആ ചെയ്തു. ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞു ***അല്ലാഹുമ്മ അജ്അലഹും റുഫഖായി ഫിൽജന്നത്തി*** ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അനിയന്ത്രിതമായി അവർ പറഞ്ഞുപോയി. ഇനിയെനിക്ക് ലോകത്തുള്ള ഒരു വിപത്തും പ്രശ്നമല്ല.

യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ കഅബിനെ അയച്ച് ഉമ്മു അമ്മാറയുടെ സുഖവിവരം അന്വേഷിച്ച് കിട്ടുന്നതുവരെ നബി(സ) അവിടെനിന്നും പോയില്ല. നബി(സ) പറയാറുണ്ടായിരുന്നു ഉഹ്ദ് ദിവസം ഞാൻ ഇടത്തും വലത്തും ദൃഷ്ടി പായിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവിടെയൊക്കെ ഉമ്മു അമ്മാറ പോരാടുന്നതാണ് കണ്ടത്. ഒരു നിവേദനത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ)ന് 12 മുറിവുകളേറ്റിരുന്നു. അല്ലാമ ഇബ്നു സഅ്ദ് പറയുന്നു. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിനുശേഷം അവർ ബയ്അത്ത് രിള്വാനിലും ഖൈബർ യുദ്ധത്തിലും മറ്റു യുദ്ധങ്ങളിലും പങ്കെടുത്തു. ഒരു നിവേദനത്തിലുണ്ട്. മക്കാവിജയാവസരത്തിലും അവർ നബി(സ)യോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.

ഹദ്റത്ത് ഉമ്മു അമ്മാറ(റ.ഹ) യുടെ ഈ ധൈര്യത്തോടെയുള്ള പോരാട്ടം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാനായിരുന്നു. റസൂൽ(സ)യുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. ഇസ്ലാമിനുവേണ്ടി ത്യാഗം

ചെയ്യാനായിരുന്നു.

അഹ്മദീസ്ത്രീകൾ ഉമ്മുഅമ്മാറയാകുക

ഇന്ന് അഹ്മദിസ്ത്രീകളും ഈ കാലത്തിന്നനുസരിച്ച് ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നു. ഞാൻ അതിന്റെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ കാണിച്ച ക്ഷമയുടേയും സഹനത്തിന്റേയും മാതൃക ഇവരും കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്ത് യുദ്ധമുണ്ടാകുകയും അഹ്മദി സ്ത്രീകൾക്ക് ആ മാതൃക കാണിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്താൽ അതും കാണിക്കാൻ ഇൻശാഅല്ലാഹ് ഇവർ തയ്യാറായിരിക്കും. ഇവർ പിന്നാക്കം പോകുകയില്ല. ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് ആവശ്യം വന്നാൽ അഹ്മദി സ്ത്രീകൾക്ക് ആ മാതൃക കാണിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ്.

ഖാദിയാനിൽ വിഭജനകാലത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനും അവിടെ ഒരുമിച്ചുകൂടിയ സ്ത്രീകളുടെ ചാരിത്ര്യം കാക്കാനും ഒരേർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ചിട്ടയോടുകൂടി സ്ത്രീകളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ചുമതല സ്ത്രീകളെത്തന്നെയാണ് ഏല്പിച്ചിരുന്നത്. ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) എഴുതുന്നു. ഖാദിയാനിൽ ഹിന്ദുക്കളും സിക്കുകാരും ആക്രമണം നടത്തുമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നഗരത്തിനു പുറത്ത് നാം സ്ത്രീകളെ സംഘടിപ്പിച്ചു. അവരുടെ നേതാവും ഒരു സ്ത്രീതന്നെയായിരുന്നു. അവർ ഭേരവാസിയായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരേക്കാൾ തന്റേടം കാണിച്ചു. പിന്നീടറിയാൻ കഴിഞ്ഞത് സിക്കുകാരുടേയും ഹിന്ദുക്കളുടേയും തോക്കുകളെ നേരിട്ടുകൊണ്ട് ആ സ്ത്രീകൾ എതിരാളികളെ തുരത്തിയെന്നാണ്. ഏറ്റവും മുന്നിൽ ഭേരാവാസിയായ ഈ സ്ത്രീതന്നെയായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. നേതാവായിക്കൊണ്ട് അവർ പിന്നിൽ നിന്നില്ല. അവർ ഏറ്റവും മുന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. എങ്ങനെയാണ് യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അവർ മറ്റു സ്ത്രീകളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. സ്ത്രീകളിലുള്ള ഈ ആവേശം, ഈമാനികാവേശം അവരിൽ തുടിക്കുന്നു എന്നതിനുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവാണ്.

ഈ മാതൃകകൾ ദൃഢവിശ്വാസത്തിൽ നമ്മെ കൂടുതൽ ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തേണ്ടതാണ്. യഥാർത്ഥമായ ജീവിതം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കലാണ്. ഇന്ന് നാം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടി ആ മാതൃകകളിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ തലമുറകളെ അതിലുറപ്പിച്ചുനിറുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അവർ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്ന് പിന്തള്ളപ്പെടാതിരിക്കാൻ മുൻകഴിഞ്ഞ മഹാത്മാക്കളുടെ ഉന്നതമാതൃക സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മൾ നിലകൊള്ളണം.

മുഹമ്മദീ മസീഹിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അത് കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ ഹൃദയവും പവിത്രമായ ആത്മാവുംകൊണ്ട് ത്യാഗങ്ങളിലൂടെ മുന്നോട്ടു കുതിക്കുക. സത്യത്തിന്റെ പാത ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ മക്കളെ ബോധവാന്മാരാക്കുക. നിങ്ങളുടെ ജീവിതോദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കൽ മാത്രമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗത്തിനും തയ്യാറായിരിക്കുക.

ഞാൻ വീണ്ടും ഒരിക്കൽകൂടി പറയുന്നു. **അഹ്മദിസ്ത്രീകളേ, അഹ്മദി പെൺകുട്ടികളേ, പ്രത്യേകിച്ച് വഖ്ഫെനൗയിൽ അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ള പെൺകുട്ടികളേ,** കാലത്തിന്റെ ഇമാമിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഉമ്മു അമ്മാറമാരാകാൻ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു അവസരം നല്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാം മറക്കുക. ഇസ്‌ലാമിന്നെതിരിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ, അത് തെളിവുകൾ കൊണ്ടുള്ള യുദ്ധമാണ്- നിങ്ങളെ തയ്യാറാക്കി ശത്രുക്കളുടെമേൽ ചാടിവീഴുക. ദുൻയാവിലുള്ള ചെറിയ ചെറിയ അത്യാഗ്രഹങ്ങൾ മറന്നുകളയുക. നിങ്ങളിൽ ഒരേയൊരു വിചാരം മാത്രമേ ഉണ്ടാകാവൂ. അതായത് ഇന്ന് നമ്മൾ ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ)ന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ ലോകജനതയെ കൊണ്ടുവന്ന് നിറുത്തേണ്ടവരാണ്. ഈ വിപ്ലവം കൊണ്ടുവരാനാണ് നിങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഈയൊരേയൊരു ചിന്ത മാത്രമായിരിക്കണം നിങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. അല്ലാഹു എല്ലാവർക്കും അതിന് സൗഭാഗ്യം നല്കുമാറാകട്ടെ.

(*വിവ: മൗലവി മുഹമ്മദ് ഇസ്മാഈൽ സാഹിബ്*)